

تاریخ، سالروز آزاد سازی مهران را به یاد دارد

تاریخ به یاد دارد که شهر راهبردی مهران در ساعت 22 و 30 دقیقه شب دهم تیرماه سال 1365 در منطقه ای به گستره 175 کیلومتر مربع در دو سوی جاده ایلام - مهران و دهلران - مهران در عملیات کربلای یک برای همیشه آزاد شد.

تاریخ به یاد دارد که شهر راهبردی مهران در ساعت 22 و 30 دقیقه شب دهم تیرماه سال 1365 در منطقه ای به گستره 175 کیلومت مربع در ده سه، جاده ایلام - مهران، ده دهلران - مهران، در عملیات کربلا، یک داء، همیشه آزاد شد.

سالروز آزادسازی مهران قهرمان، در اوج گمنامی در بیست هشتمین سال نیز تنها در استان ایلام گرامی داشته شد.

آیین های ویژه گرامیداشت این روز مبارک که پاسداشت خون هزاران رزمنده بسیجی و شهید مخلص است آن گونه که شایسته است در گستره ملی و با حضور سخنرانان کشوری و لشکری و شرکت گسترده مردم برای نشان دادن شادی، غرور و افتخار آفرینی همه مردم ایران برگزار نشد.

مگر حفاظت از مرزها و خاک کشور که حاصل زحمت و تلاش شبانه روزی هزاران جوان رشید و دلاوری است که با تکیه بر قدرت ایمان و با دستان خالی در مقابل دشمن سینه سپر کردند و جان دادند و ذره ای از خاک سرزمین میهن اسلامی را به دشمن واگذار نکردند، این قدر عظمت ندارد که در اوج گمنامی و بی خبری باید برنامه ها و آیین های بزرگداشت آنان و عملیات حماسی کربلای یک تنها در استان ایلام برگزار شود.

مردم این دیار مگر می شود خاطره آن سال های جنگ و آوارگی و خون دل خوردن در شب های سرد زمستان و روزهای گرم تابستان و زندگی شبانه روزی زیر چادرهای برزنتی در جنگل ها و کوه های اطراف استان را از یاد برده باشند؟

چرا نباید حتی روز مهم آزادسازی مهران قهرمان از اشغال دشمن بعثی در تاریخ و سالنامه ملی کشور ثبت و سطری به آن اختصاص داده شود؟ چرا باید یاد و خاطره جان دادن رزمندگان غیور این دیار در تپه ماهورها و هلت های گرم و سوزان مهران در اوج تشنگی و خستگی به همین راحتی از ذهن ها برود؟

پس تکلیف مسوولیتی که ما در قبال شهدا داریم چه می شود؟ رسالتی که بر عهده همه ماست نباید در حد حرف و شعار باقی بماند، باید مسوولان کشور همت کنند و با ثبت این روز مهم و ارزنده در تاریخ ملی دستکم قدردان رشادت رزمندگان اسلام باشد و به صورت ویژه و نمادین برنامه های ارزنده و باشکوهی نه در استان بلکه در سراسر کشور برای معرفی و شناساندن جانفشانی مردم ایلام و ملت ایران در مقابل رژیم بعث صدام برگزار کنند تا فرزندان امروز ما با نسل قهرمان دیروزمان آشنا شوند.

مگر نه این است که استان ایلام با 430 کیلومتر دارای طولانی ترین مرز مشترک با عراق است و در زمان دفاع مقدس متحمل بیشترین آسیب های مالی و معنوی، خسارت و رنج های ژرف شد که آثار و تبعات آن با گذشت بیش از سه دهه هنوز بر روح و جسم ایلامیان سنگینی می کند و قلب های آنان را می آزارد.

مردم این دیار که وجب به وجب خاکش قدمگاه شهداست و به خون فرزندان ملت رنگین شده انتظار دارند سهم و نقش بی بدیل آنان در دوران دفاع مقدس پاس داشته شود، ایلامی ها همواره از این شکوه و گلایه داشته اند که چرا نیاید خیابان، میدان و محلی در تهران به عنوان پایتخت میهن اسلامی به پاس دلاوری و نقش تاثیرگذارشان در دوران جنگ و حماسه به نام «ایلام» نام گذاری شود.

در افتخار آفرینی ایلام و ایلامی همین بس که عشایر دلیر این خطه با برداشتن اسلحه «برنو و ام یک» در 28 دی ماه سال 59 ارتفاع های راهبردی میمک که بر قلب بغداد پایتخت عراق اشراف کامل داشت را از چنگال و اشغال دشمن تا بن دندان مسلح بعثی آزاد و افتخار تاریخی به نام خود در دوران پرفراز و نشیب دفاع مقدس ثبت و ضبط کردند.

آری مهران، سرزمین مهر و مهربانی، مشهد شهدا و معراج ملکوتی عاشقان حسینی، دیار جانبازی و جان دادگی، شاهراه کربلا و حرم مطهر امام علی (ع) است.

مهران، مامن مردی و مردانگی، ماندگارترین نام در تاریخ مردم ایلام و ایران، نگین سبز درخشان دروازه عتبات عالیات، کربلای شهدا، دیار عشق بازی و جانبازی هزاران رزمنده سرافراز اسلام است که مردانه در برابر گلوله های دشمن سینه سپر کردند، تا رژیم

غاصب صدام نتواند یک ذره از این خاک را به اسارت گیرد.

هنوز هم نخل های سوخته اش گواه آن روزهای سخت و دهشتناک است، ده ها لاشه تانک که در مسیر جاده ایلام - مهران بر روی سکوهای سیمانی چشم انداز جاده را همچون تصویری از سال های جنگ و دفاع مقدس در ذهن ها ترسیم می کند خود گویای لحظه های تلخ و شیرین سال های دفاع مقدس در این دیار خون رنگ است.

کافی است تنها به فاصله 30 کیلومتر از شهر ایلام به سمت جنوب تا منطقه یادمان شهدا و پادگان امیرالمومنین (ع) بروی تا با حضور در این مقر که یادگاران ارزنده سال های دفاع مقدس است آن همه خاطره در ذهنت مجسم شود.

با این حال یاد باد آن همه افتخار و غرور که شیرمردان دیروز عرصه نبرد در کارزار پیکار با دشمن برای این دیار و این ملت به ارمغان آوردند.

یاد باد پیروزی پر افتخار و غرور آفرین مهران در عملیات کربلای یک که قلب امام را شاد کرد. یاد باد، یاد همه شهدای انقلاب و همه مردمانی که عزتمند و با غیرت تن به ذلت ندادند و با تحمل همه نارسایی ها و مشکلات خم به ابرو نیاوردند و مرزهای کشور را ترک نکردند.

یاد باد خون به ناحق ریخته هزاران زن و کودک و مرد ایلامی و ایرانی که در زیر بمباران های رژیم بعث جان شیرین دادند و خانه و کاشانه شان به خاک و خون کشیده شد.

بر اساس اسناد رسمی، در خرداد ماه سال 1359 بلندی های «کله قندی»، «رضا آباد» و 343 مهران سه ماه پیش از آغاز رسمی جنگ تحمیلی عراق در 31 شهریور 59 زیرآتش خمپاره و گلوله توپخانه رژیم عراق قرار گرفت.

ارتفاع های راهبردی «میمک» در تاریخ 16 شهریور 1359 مورد حمله دشمن قرار گرفت و در 20 شهریور 1359 سقوط کرد.

در عملیات غرور آفرین کربلای یک ارتفاع های «حمربین» و جاده های مهم مهران به ایلام و مهران به دهلران از تصرف و شعاع تیر رس دشمن خارج شد و پاسگاه های مرزی و شهرهای «بدره»، «زرباطیه» و جاده های تدارکاتی عراق نیز برای قوای بعث ناامن شد.

عملیات کربلای یک با رمز مقدس یا ابوالفضل العباس ادرکنی (ع) علاوه بر شهر مهران به آزادسازی ارتفاع های مهم قلاویزان، روستاهای اطراف و شهرک های «منصور آباد»، «هرمز آباد»، «بهروزان»، «قلعه کهنه»، «فیروزآباد» و «فرخ آباد» منجر شد.

در این عملیات نظامی 39 گردان از یگان های عمل کننده رزمی، زرهی و مهندسی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی دلاورانه با دشمن بعثی پیکار کردند.

نیروهای سپاه اسلام در عملیات آزادسازی مهران در مجموع موفق به نابودی دو تیپ 4 و 5 گارد ریاست جمهوری عراق، تیپ های 433 از لشکر 16، 507 و 17 کماندویی، 35، 93، 113، 71، 72 از لشکر 35 و دو گروهان پیاده این کشور بین 50 تا 100 درصد شدند.

همچنین در این عملیات تیپ 3 گارد زرهی ریاست جمهوری، یک تیپ کماندویی ویژه، تیپ های 70 زرهی، 59، 501، 95 و 24 مکانیزه از لشکر 10 و گردان های 228، 53، 447 توپخانه، گردان 6 زرهی و... به مقدار قابل توجهی نابود شدند.

همچنین در عملیات کربلای یک، بیش از 9 هزار نفر از قوای بعثی کشته و زخمی شدند و بیش از یک هزار و 200 نفر نیز به اسارت رزمندگان اسلام درآمدند.

در این عملیات در مجموع یک هزار و 170 دستگاه انواع تانک، نفربر و خودرو دشمن منهدم شد و بیش از 200 دستگاه از این ادوات و هزاران قبضه سلاح سبک و نیمه سنگین نیز به غنیمت نیروهای سپاه اسلام درآمد.

شهرستان مرزی مهران با 220 کیلومتر مربع مرز مشترک در همسایگی استان های واسط و میسان عراق به مرکزیت شهرهای کوت و العماره قرار دارد.

مهران قهرمان در طول هشت سال دفاع مقدس چندین بار میان رزمندگان اسلام و نیروهای بعث صدام دست به دست شد تا اینکه در شب دهم تیرماه سال 65 در عملیات کربلای یک برای همیشه به آغوش میهن اسلامی بازگشت.

مهران در فاصله 85 کیلومتری جنوب باختری شهر ایلام امروز به دروازه عتبات عالیات و مقصد گذر هزاران عاشق مشتاق کربلای حسینی تبدیل شده است.

از: ناهید ابراهیمی